

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

For det første for at hjælpe de skadelidte hurtigst muligt og dermed saa effektivt som muligt, og for det andet for at spare Penge for Forsikringen, idet Loven indeholdt en Bestemmelse om, at de Erstatningsbeløb, der ikke kunde udbetales straks, skulde forrentes med 5 pCt., men med den Rentesats, der herskede under Krigen, mente man at kunne laane Penge til øjeblikkelig Udbetaling til de skadelidte til en lavere Rentefod, og det gjorde man ogsaa; i Banker og i Forsikrings-selskaber lykkedes det at laane Penge, saadan at man var i Stand til at udbetale Erstatninger til de skadelidte saa omgaaende, som Sagerne overhovedet lod sig ekspedere.

Imidlertid, efterhaanden som Krigen nærmede sig sin Slutning og Skaderne tog til i Omfang, blev det vanskeligt at laane disse Beløb, idet der hos Bankerne og Forsikrings-selskaberne opstod en vis Tvivl om Krigsforsikringens Solvens, en Tvivl, som for saa vidt ikke kunde være helt ubegrundet, som man jo paa daværende Tidspunkt ikke kunde vide noget om, hvordan hele Krigsudviklingen vilde ende for Danmarks Vedkommende. Derfor var det nødvendigt, hvis man fortsat vilde give de skadelidte den hurtige Hjælp, at man skaffede sig Penge paa anden Maade, og man besluttede saa rent foreløbigt at opkræve et Bidrag fra de bidragspligtige, altsaa fra de forsikrede, paa 1 pro mille af de bidragspligtige Forsikringssummer. Herved fik man et Beløb paa 7 Mill. Kr., hvilket netop viste sig at være tilstrækkeligt til at dække alle de Skader, der havde fundet Sted indtil Udgangen af 1944.

Efter den Tid satte de mange store og omfangsrige Krigsskader imidlertid ind, og man har nu dannet sig et Overblik over, hvor meget der i alt skal betales i Erstatninger for samtlige de Skader, der fandt Sted i denne Periode, og er kommet til, at det andrager 35 Mill. Kr. Disse 35 Mill. Kr. skal altsaa udredes i Erstatninger og er for de 30 Mill. Kr.s Vedkommende allerede udredet, delvis ved Hjælp af Laan; men disse Penge skal nu skaffes, og da disse 35 Mill. Kr. netop er 5 Gange saa meget som de 7 Mill. Kr., man først skaffede Dækning for, betyder det, at den Præmie, man skal indkassere hos de forsikrede, ogsaa maa være 5 Gange saa stor, altsaa i Stedet for 1 pro mille maa den blive 5 pro mille eller $\frac{1}{2}$ pCt.

Det er altsaa Svaret paa det ærede Medlems Spørgsmaal, for saa vidt angaar hans Ønske om at faa oplyst, hvorfor Bidraget er blevet femdoblet. Saa kan man stille det næste Spørgsmaal, om det ikke havde været muligt at opkræve dette Beløb ratevis. Det havde det faktisk været, idet man ifølge Loven kunde have opkrævet Beløbet ad to Gange. Nu blev Beslutningen herom jo truffet, længe før jeg havde nogen som helst Indflydelse paa Tingene, nemlig i Januar 1947, men jeg formoder, at naar man har truffet den Beslutning at opkræve det paa een Gang og ikke, hvilket maaske vilde have virket mere humant, ad to Gange, saa skyldes det, at Administrationsomkostningerne jo nødvendigvis bliver betydeligt større ved at opkræve ad to Gange. Jeg er imidlertid klar over, at Problemet har stor social Betydning, idet en lang Række Medborgere er blevet sat i Krigsforsikringsbidrag, som de har overordentlig vanskeligt ved at udrede. Det ærede Medlem nævnte selv, at Forsikringssummer paa under 5 000 Kr. er fritaget, og det hjælper naturligvis i en meget betydelig Grad, men der er dog sikkert en Del mindre bemidlede Medborgere, der stadig væk har Vanskeligheder, ikke mindst inden for Kategorien Invalide- og Aldersrentemodtagere, og derfor har Socialministeriet ogsaa udsendt et Cirkulære til Kommunerne, hvorefter Kommunerne, hvor man skønner, der er Trang til Stede, af Raadighedsbetalt kan tage Penge til at yde en hel eller delvis Hjælp til saadanne Alders- og Invalidrentemodtagere. Herudover indeholder Loven desværre ingen Hjæmmel til at skabe en ratevis Betaling.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: I Skrivelse af 16. Januar d. A. anmoder Udenrigsministeren om, at der maa blive foretaget Valg af et Medlem til Det udenrigspolitiske Nævn i Stedet for fhv. Landstingsmand Charles Petersen.

I Skrivelser af 16. d. M. giver Formanden for det af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 45 nedsatte Fællesudvalg til Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hver Meddelelse om følgende Valg, foretaget af ovennævnte Fællesudvalg:

1) Jernbaneraadet for Tiden indtil 28. Juli 1950: